

ÎNCHEIERE

07 iulie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului depus de Ministerul Educației, Culturii și Cercetării al Republicii Moldova,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Estate Invest Company” împotriva Ministerului Educației, Culturii și Cercetării al Republicii Moldova și Consiliului Național al Monumentelor Istorice cu privire la anularea actelor administrative și obligarea de a emite act administrativ, împotriva deciziei din 16 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 13 noiembrie 2019, SRL „Estate Invest Company” a depus cerere de chemare în judecată, concretizată la 20 februarie 2020, împotriva Ministerului Educației, Culturii și Cercetării al Republicii Moldova și Consiliului Național al Monumentelor Istorice solicitând anularea deciziei expuse în procesul-verbal al ședinței Consiliului Național al Monumentelor Istorice de pe lângă Ministerul Educației, Culturii și Cercetării, nr. 12 din 05.09.2019 (în partea ce ține de subiectul 21) Cod SP12/21-05.09.2019 (neaprobat) și Extrasul Informativ nr. 05/2-09/ din 2019 din respectivul proces-verbal, anularea răspunsului nr. 08/5-09/6041 din 28.10.2019 a Ministerului Educației, Culturii și Cercetării pe marginea cererii prealabile a SRL „Estate Invest Company” și obligarea Consiliului Național al Monumentelor Istorice al Ministerului Educației, Culturii și Cercetării, să emită decizia de eliberare a avizului pozitiv (fișa de avizare) pentru Proiectul de execuție al beneficiarului SRL „Estate Invest Company” propus pentru construirea unui bloc de locuințe cu regim de înălțime D+P+7E, cu spații comerciale la parter și parcare auto subterană, pe terenul cu nr. cadastral xxxx , din str. Xxxx , sect. xxxx, mun. xxxx, atașat la Proiectul de execuție respectiv.

În motivarea acțiunii a indicat că, SRL „Estate Invest Company” este proprietarul terenului cu nr. cadastral xxxx , situat în str. Xxxx , mun. xxxx pentru

care planifică construirea unui bloc de locuințe de înălțime D+P+7E, cu spații comerciale la parter și parcare auto subterană. SRL „Estate Invest Company” a prezentat spre avizare Schița de proiect a bunului imobil planificat spre construire, astfel că la 31 ianuarie 2019 de către Consiliu a fost eliberată fișa de avizare pentru faza schița de proiect emisă în baza procesului-verbal al ședinței Consiliului nr. 2 din 31.01.2019, beneficiar al proiectului fiind proprietarul imobilului cu nr. cadastral xxxx , situat în str. Xxxx , mun. xxxx, iar proiectant SRL „Improiect” SC.

Conform fișei de avizare nr. 2 din 31.01.2019 s-a decis aprobarea schiței de proiect privind construirea unui bloc de locuințe de înălțime D+P+7E, cu spații comerciale la parter și parcare auto subterană. Astfel, s-a avizat de către Consiliu schița de proiect propusă pentru construirea unui bloc de locuințe pe terenul nominalizat.

La 12 martie 2019, Agenția Națională Arheologică a eliberat avizul expertizei arheologice nr. 90 din 12.03.2019, potrivit căruia, în cazul descoperirii unor investigații arheologice în timpul lucrărilor de excavație, executorul lucrărilor va anunța autoritatea publică locală și Agenția Națională Arheologică. De asemenea, la 03 iulie 2019 a fost eliberat certificatul de urbanism pentru proiectare nr. 407/19 din 03.07.2019 de către Primăria mun. Chișinău pentru construirea unui bloc de locuințe de înălțime D+P+7E, cu spații comerciale la parter și parcare auto subterană pe terenul cu nr. cadastral xxxx .

La 08 august 2019, a fost emisă fișa de avizare faza de proiect de demolare/desființare emisă în baza procesului-verbal al ședinței Consiliului nr. 11 din 08.08.2019 pentru obiectivul „Proiect de organizare a lucrărilor de demolare a imobilelor existente pe terenul cu nr. cadastral xxxx ”.

La 09 august 2019, Primăria mun. Chișinău a eliberat autorizația de desființare nr. 43a/19 din 09.08.2019, potrivit căreia s-a autorizat desființarea construcțiilor cu nr. cadastral xxxx , 01-03 (casă de locuit individuală, construcții accesorii) cu suprafața totală de 126,4 m.p., proprietate a SRL „Estate Invest Company”.

Ulterior, pentru a obține autorizația de construire, reclamanta a solicitat eliberarea fișei de avizare pentru faza proiect de execuție pentru obiectivul: „Construirea unui bloc de locuințe cu regim de înălțime D+P+7E, cu spații comerciale la parter și parcare auto subterană, pe terenul cu nr. cadastral xxxx din str. xxxx, sect. xxxx, mun. xxxx”.

La 05 septembrie 2019, a fost întocmit extrasul informativ nr. 05/2-09/ din 2019 din procesul-verbal al ședinței Consiliului nr. 12, în care este menționată decizia Consiliului Național al Monumentelor Istorice, prin care s-a respins proiectul de execuție.

În opinia reclamantului, prin extrasul informativ nr. 05/2-09/ din 2019 al procesului-verbal al ședinței Consiliului nr. 12 din 05.09.2019, în care este expusă decizia Consiliului Național al Monumentelor Istorice, proiectantului s-a respins neîntemeiat avizarea proiectului de execuție propus de beneficiar, la 30 septembrie 2019 reclamanta a depus două cereri prealabile în adresa Consiliului și Ministerului Educației, Culturii și Cercetării.

La 01 noiembrie 2019, reclamanta a recepționat răspunsul la cererea prealabilă din partea Ministerului Educației, Culturii și Cercetării al Republicii Moldova.

Prin răspunsul la cererea prealabilă, s-a refuzat anularea extrasului informativ nr. 05/2-09/ din 2019 al procesului-verbal al ședinței Consiliului nr. 12 din 05

septembrie 2019 (în partea ce ține de subiectul 21) și extrasului informativ nr. 05/2-09/ din 2019 din procesul verbal nominalizat.

Exprimând dezacordul cu decizia reflectată în procesul-verbal al ședinței Consiliului nr. 12 din 05.09.2019 (în partea ce ține de subiectul 21) și extrasul informativ nr. 05/2-09/ din 2019 din respectivul proces-verbal, precum și cu răspunsul la cererea prealabilă, or, în opinia reclamantei actele respective sunt emise ilegal și urmează a fi anulate.

A menționat că, în procesul-verbal al ședinței Consiliului nr. 12 din 05.09.2019 (în partea ce ține de subiectul 21) și extrasul informativ nr. 05/2-09/ din 2019 din respectivul proces-verbal, s-au menționat drept motive de respingere extrase formale din cadrul unor acte normative internaționale.

A notat că, Consiliului Național al Monumentelor Istorice trebuia, să acționeze în conformitate cu legislația în vigoare în domeniul protejării patrimoniului cultural al Republicii Moldova, însă, analizând extrasul informativ nr. 05/2-09/ din 2019 se observă că respectiva decizie nu este argumentată din punct de vedere a legislației naționale.

Toate actele menționate în decizia Consiliului sunt acte internaționale, elaborate, în mare parte, în sec. XX, pentru situația din perioada respectivă și pentru țările europene, a căror arhitectură, situație economică, evoluție istorică diferențiază în mod evident de cea din Republica Moldova.

În opinia reclamantei, nu se regăsește nici un act normativ al Republicii Moldova care să demonstreze care sunt cerințele privind parametrii spațiali și formali istorici ai locului care au fost încălcați prin proiectul propus, ce ține de: regimul de înălțime, dimensiunile, volumetria, formele, raportul clădire-spații deschise.

La fel, consideră că, refuzul a fost bazat pe motive formale, or, nici o prevedere din legislația națională nu interzice ridicarea unei construcții de genul celei propuse prin proiectul de execuție în cadrul centrului istoric din mun. Chișinău atât timp cât sunt respectați parametrii de înălțime, dimensiuni, volumetrie, regimul arhitectural-urbanistic prevăzuți de planul general de urbanism, parametrii reflectați în certificatul de urbanism pentru proiectare nr. 407/19 din 03.07.2019 și respectați de către beneficiar la întocmirea proiectului.

A susținut reclamanta că, în cazul în care ar fi existat asemenea încălcări ale legislației în vigoare ce țin de protejarea monumentelor istorice, Consiliul Național al Monumentelor Istorice avea să refuze eliberarea avizului său anume din acest motiv.

A concluzionat că, Consiliul Național al Monumentelor Istorice a copiat principii și prevederi formale din acte internaționale, dar nu a demonstrat care reglementări în concret ale legislației naționale privind protecția monumentelor istorice, au fost încălcate de reclamantă prin proiectul propus. Totodată, prevederile actelor internaționale, confirmă că legislația aplicabilă protecției monumentelor istorice este cea națională.

A mai indicat reclamanta că, actele contestate contravin prevederilor art. 118 din Codul administrativ.

Prin hotărârea din 03 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Estate Invest Company”.

A fost anulată decizia expusă în procesul-verbal al ședinței Consiliului Național al Monumentelor Istorice de pe lângă Ministerul Educației, Culturii și Cercetării nr. 12 din 05.09.2019 (în partea ce ține de subiectul 21) Cod SP12/21-05.09.2019 (neaprobat) și extrasul informativ nr. 05/2-09/ din 2019 din respectivul proces-verbal, ca fiind ilegale.

A fost anulată decizia nr. 08/5-09/6041 din 28.10.2019 adoptată de Ministerul Educației, Culturii și Cercetării pe marginea cererii prealabile a SRL „Estate Invest Company”, ca fiind ilegală.

A fost obligat Consiliul Național al Monumentelor Istorice al Ministerului Educației, Culturii și Cercetării, să emită decizia de eliberare a avizului pozitiv (fișa de avizare) pentru proiectul de execuție al beneficiarului SRL „Estate Invest Company” propus pentru construirea unui bloc de locuințe cu regim de înălțime D+P+7E, cu spații comerciale la parter și parcare auto subterană, pe terenul nr. cadastral xxxx, din str. xxxx, sect. xxxx, mun. xxxx, atașat la Proiectul de execuție respectiv (f.d. 102).

La 08 iulie 2020, Ministerul Educației, Culturii și Cercetării a depus prin intermediul oficiului poștal cerere de apel împotriva hotărârii din 03 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, solicitând casarea integrală a hotărârii primei instanțe și emiterea unei hotărâri noi prin care acțiunea să fie respinsă (f.d. 115).

Prin decizia din 16 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Ministerul Educației, Culturii și Cercetării împotriva hotărârii din 03 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, la examinarea și avizarea documentațiilor cu propuneri de construcții noi în limitele zonelor construite cu statut de monument protejat de categorie națională sau în zonele lor de protecție, Consiliul Național al Monumentelor Istorice urma să acționeze în conformitate cu legislația în vigoare în domeniul protejării patrimoniului cultural a Republicii Moldova.

Instanța de apel a apreciat că fiind corectă concluzia primei instanțe care a relevat că, deciziei expusă în procesul-verbal al ședinței Consiliului nr. 12 din 05.09.2019 (în partea ce ține de subiectul 21) și Extrasul Informativ nr. 05/2-09/ din 2019 din respectivul proces-verbal, este argumentat în exclusivitate prin prisma actelor internaționale, nefiind făcută trimitere nici la o normă legală națională.

De asemenea, a notat că, reclamantul a respectat prevederile Regulamentului de organizare și funcționare a Consiliului Național al Monumentelor Istorice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 73 din 31 ianuarie 2014, astfel documentația prezentată la faza proiect de execuție corespunde parametrilor adoptați în faza schiță de proiect, prin urmare Consiliul Național al Monumentelor Istorice nu a fost îndreptățit să respingă proiectul de execuție. Or, conform notei informative cu privire la schița de proiect din 30.12.2019, în concluzii s-a indicat că conceptul clădirii proiectate se încadrează armonios în contextul structurii de urbanism existente a zonei.

Instanța ierarhic inferioară a reținut că, Consiliul Național al Monumentelor Istorice la emiterea deciziei de respingere a proiectului de execuție, nu a ținut cont de faptul că Fișa de avizare din 31.01.2019 faza „Schița de Proiect”, este un act administrativ individual incontestabil în sensul art. 30 și 140 din Codul administrativ și obligatoriu conform art. 139 alin. (4) din Codul administrativ, pentru orice

persoană, inclusiv pentru orice autoritate publică. Prin urmare, Consiliul Național al Monumentelor Istorice prin respingerea proiectului de execuție, de fapt a ignorat Fișa de avizare din 31.01.2019 la faza „Schița de Proiect”, circumstanțe inadmisibile și contrare legislației în vigoare.

La 21 aprilie 2021, prin intermediul poștei electronice, Ministerul Educației, Culturii și Cercetării a depus recurs împotriva deciziei din 16 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând anularea deciziei contestate și remiterea cauzei la rejudecare (f.d. 189-192).

În motivarea recursului și-a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel, invocând că, hotărârea și decizia instanțelor ierarhic inferioare nu conțin aprecieri care ar determina definitiv și incontestabil certitudinea adoptării soluției la care s-a ajuns.

A subliniat că, expresia „legislația în vigoare” presupune atât legislația națională, cât și internațională care este în vigoare în domeniul protejării patrimoniului cultural, iar decizia Consiliului Național al Monumentelor Istorice expusă în procesul verbal nr. 12 din 05.09.2019 face referire atât la legislația națională cât și internațională care este în vigoare la moment.

A accentuat că, legea nu reglementează expres faptul că Consiliul Național al Monumentelor Istorice este obligat să se conducă doar de legislația Republicii Moldova, mai mult ca atât, în art. 13 al Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Național al Monumentelor Istorice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.73/2014 sunt indicate și prevederile documentelor din domeniul respectiv ale Consiliului Europei și UNESCO ICOMOS cu privire la păstrarea și/sau fortificarea autenticității și integrității bunurilor/zonelor construite cu statut de monument protejat.

În opinia recurentului, instanțele ierarhic inferioare greșit au statuat că, Ministerul Educației, Culturii și Cercetării trebuie să acționeze doar în conformitate cu legislația în vigoare a Republicii Moldova, or, pct. 13 din Regulamentul nominalizat nu specifică sintagma „legislația în vigoare a Republicii Moldova”.

Recurentul a evidențiat că, lipsa unor reglementări exprese într-un act normativ național, nu denotă faptul că Consiliul Național al Monumentelor Istorice ar trebui să neglijeze prevederile internaționale cu privire la păstrarea și/sau fortificarea autenticității și integrității bunurilor/zonelor construite cu statut de monument protejat.

A conchis că, actele normative internaționale care sunt ratificate de Republica Moldova și sunt expuse în motivarea Consiliului Național al Monumentelor Istorice sunt acte în vigoare, prioritare domeniului protejării monumentelor istorice. Iar, faptul că criteriile stabilite precum parametri spațiali și formali istorici ai locului, etc. nu sunt prevăzute de lege, nu denotă că opinia Consiliului este una greșită, care nu trebuie luată în calcul.

Și-a exprimat dezacordul cu concluzia instanței inferioare potrivit căreia „schița de proiect” este un act incontestabil în sensul art. 30 și 140 din Codul administrativ și obligatoriu conform art. 139 alin. (4) din Codul administrativ pentru orice autoritate publică.

La acest capitol, a relevat că, proiectul de execuție a fost elaborat în baza schiței de proiect SP02/12-31.01.2019 avizată de către Consiliul Național al Monumentelor Istorice, care la timpul respectiv, activa conform ordinului Ministrului Culturii

nr.186 din 25.07.2014. La momentul examinării proiectului de execuție, Consiliul Național al Monumentelor Istorice activa în componență nouă. În conformitate cu ordinul nr. 859 din 05.07.2019 al Ministrului Educației, Culturii și Cercetării. În contextul dat, schița de proiect SP02/12-31.01.2019 aprobată de o altă componență a Consiliului și pusă la baza proiectului de execuție supus examinării în ședința din 05.09.2019, s-a dovedit a fi necorespunzătoare documentelor de specialitate din domeniul protejării/conservării monumentelor istorice.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost emisă la 16 februarie 2021, decizia integrală fiind recepționată de către recurent la 17 martie 2021 (f.d. 181).

Prin Hotărârii Parlamentului nr. 49 din 31 martie 2021 privind declararea stării de urgență, s-a declarat stare de urgență pe întreg teritoriul Republicii Moldova pe perioada 01 aprilie – 30 mai 2021.

La 28 aprilie 2021, Curtea Constituțională a adoptat hotărâre pentru controlul constituționalității Hotărârii Parlamentului privind declararea stării de urgență nr. 49 din 31 martie 2021, prin care a declarat neconstituțională Hotărârea Parlamentului privind declararea stării de urgență nr. 49 din 31 martie 2021.

În această ordine de idei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, termenul de 30 zile pentru depunerea recursului a început să curgă din 17 martie 2021, ziua imediat următoare datei comunicării deciziei motivate a instanței de apel, și a expirat la 13 mai 2021 (17.03.2021 - 31.03.2021 = 15 zile și 29.04.2021 - 13.05.2021 = 15 zile, total 30 zile), aici ținând cont că prin prisma pct. 1 din Dispoziția nr. 3 din data de 15 aprilie 2021 a Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, pe durata stării de urgență, termenele de prescripție și termenele de decădere de orice fel nu încep să curgă, iar dacă au început să curgă, se suspendă pe toată durata stării de urgență instituite potrivit Hotărârii Parlamentului nr. 49 din 31 martie 2021.

Prin urmare, recursul depus de către Ministerul Educației, Culturii și Cercetării al Republicii Moldova la 21 aprilie 2021, este în termen.

La 12 mai 2021, Curtea Supremă de Justiție a expediat intimatului copia cererii de recurs, fiindu-i explicat dreptul de a depune referință asupra recursului declarat.

Prin referința depusă la 03 iunie 2021, de către avocatul Ina Bostan în interesele SRL „Estate Invest Company”, a solicitat respingerea recursului ca fiind inadmisibil.

La 23 iunie 2021, Ministerul Educației, Culturii și Cercetării al Republicii Moldova a depus cerere privind suspendarea executării hotărârii din 03 iulie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, menținută prin decizia din 16 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

Prin încheierea din 23 iunie 2021 a Curții Supreme de Justiție, a fost admisă cererea Ministerului Educației, Culturii și Cercetării al Republicii Moldova privind suspendarea executării deciziei din 16 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

A fost suspendată executarea deciziei din 16 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, până la examinarea cererii de recurs depusă de către Ministerul Educației, Culturii și Cercetării al Republicii Moldova, împotriva deciziei din 16 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Estate Invest Company” împotriva Ministerului Educației, Culturii și Cercetării și Consiliului Național al Monumentelor Istorice cu privire la anularea actelor administrative și obligarea de a emite act administrativ.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră drept inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art.246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art. 246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că din Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate, într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Instanța de recurs reține că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245, alin. (2) din Codul administrativ.

În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că, admisibilitatea recursului trebuie privită și în

contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de Ministerul Educației, Culturii și Cercetării al Republicii Moldova, este inadmisibilă.

În conformitate cu art. 230, 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Ministerul Educației, Culturii și Cercetării al Republicii Moldova, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecători

Nina Vascan

Victor Burduh